

บทวิจารณ์วรรณกรรม
“Champagne Supernova และการฆ่าตัวตายครั้งสุดท้ายของชาลี”
A Literary Critique of “Champagne Supernova and Charlie's Final Suicide”

เพชรมณี คขวางค์* และปพิชญา พรหมกันธา
Phetmanee Khotchawong And Paphitchaya Phromkantha

คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
Faculty of Education and Human Development, Chaiyaphum Rajabhat University

*Corresponding Author, Email: phetmaneetan03@gmail.com

Received 23/11/2025 | Revised 12/01/2026 | Accepted 12/01/2026

บทความวิจารณ์หนังสือ (Book review articles)

บทคัดย่อ

บทวิจารณ์วรรณกรรมเรื่อง *Champagne Supernova และการฆ่าตัวตายครั้งสุดท้ายของชาลี* มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์นวนิยายที่สะท้อนภาพชีวิตของชาลี ชายหนุ่มผู้มีชีวิตเรียบง่าย จืดชืด และเต็มไปด้วยความคิดเรื่องความตาย นวนิยายสะท้อนสภาวะจิตใจของคนรุ่นใหม่ที่เผชิญความซ้ำซากของชีวิตเมือง การขาดเป้าหมาย และความสัมพันธ์ที่เปราะบาง การวิจารณ์ครั้งนี้วิเคราะห์ตามองค์ประกอบของนวนิยาย 6 ด้าน ได้แก่ โครงเรื่อง แก่นเรื่อง ตัวละคร ฉาก บทสนทนา และกลวิธีการแต่ง พบว่า ผู้แต่งใช้การเล่าเรื่องที่เรียบง่าย แผงอารมณ์เสียดสี พร้อมบทสนทนาที่สะท้อนความจริงของชีวิตมนุษย์เงินเดือน ตัวละครถูกสร้างให้มีความเป็น “สามัญชน” ที่มีทั้งความสิ้นหวังและการดิ้นรนเพื่อค้นหาความหมายของการมีอยู่ งานวิจารณ์นี้ชี้ให้เห็นว่า นวนิยายดังกล่าวไม่เพียงนำเสนอการพยายามฆ่าตัวตายของตัวละครเอก แต่ยังสะท้อนความเปลี่ยวเหงา ความแปลกแยก และความไม่มั่นคงในสังคมไทยร่วมสมัยอีกด้วย

คำสำคัญ: วรรณกรรมไทยร่วมสมัย; การวิจารณ์นวนิยาย; การฆ่าตัวตาย; ความแปลกแยกทางสังคม

Abstract

This literary critique of *Champagne Supernova and Charlie's Final Suicide* aims to analyze a contemporary Thai novel that reflects the life of Charlie, an ordinary man whose existence is characterized by monotony, alienation, and recurring thoughts of death. The narrative represents the struggles of modern individuals in urban society who face repetitiveness, fragile relationships, and a lack of meaningful purpose. The critique employs six aspects of novel analysis: plot, theme, characters, setting, dialogue, and literary

techniques. The findings reveal that the author utilizes simple yet emotionally powerful storytelling, blending irony with everyday experiences of a salaried worker. The dialogues enhance realism, while the characters embody ordinary people caught between despair and survival. Ultimately, this novel not only portrays repeated suicide attempts but also highlights loneliness, detachment, and existential uncertainty in contemporary Thai society.

Keywords: contemporary thai literature; novel criticism; suicide; social alienation

บทนำ

นวนิยาย *Champagne Supernova* และการฆ่าตัวตายครั้งสุดท้ายของชาลี เป็นผลงานลำดับที่สองของ พิชา รัตนานคร ซึ่งได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในแวดวงวรรณกรรมไทยร่วมสมัย โดยได้รับรางวัลชนะเลิศ “เซเว่นบุ๊กอวอร์ด” ครั้งที่ 21 ประเภทนวนิยาย ประจำปี พ.ศ. 2567 รางวัลดังกล่าวประกาศผลโดยบริษัท ซีพี ออลล์ และได้รับการยืนยันจากสื่อกระแสหลักหลายสำนัก (CP All, 2567) ความสำเร็จดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของงานเขียนและศักยภาพของผู้ประพันธ์ในการถ่ายทอดประเด็นทางสังคมและจิตวิทยาผ่านรูปแบบวรรณศิลป์ได้อย่างมีพลัง

เนื้อเรื่องติดตามชีวิตของ ชาลี มนุษย์เงินเดือนธรรมดาในเมืองใหญ่ ผู้ดำรงอยู่ท่ามกลางความซ้ำซาก ความเบื่อหน่าย ความแปลกแยก และความรู้สึกไร้ตัวตน สภาวะดังกล่าวค่อย ๆ หล่อหลอมให้เขาหมกมุ่นกับความคิดเรื่องความตาย และนำไปสู่ความพยายามฆ่าตัวตายซ้ำแล้วซ้ำเล่าโดยไม่เคยประสบความสำเร็จ การดำเนินเรื่องในลักษณะนี้มิได้เป็นเพียงการนำเสนอความล้มเหลวในระดับปัจเจก หากยังชี้ให้เห็นถึงคำถามสำคัญเกี่ยวกับ “ความหมายของการมีอยู่” ในสังคมร่วมสมัย ซึ่งผู้คนจำนวนมากต้องเผชิญกับแรงกดดันทางเศรษฐกิจ สังคม และความสัมพันธ์ที่เปราะบาง ตัวละครชาลีจึงมิใช่เพียงบุคคลธรรมดาในโลกวรรณกรรม หากแต่ทำหน้าที่เป็นภาพแทนของ “คนธรรมดา” ที่ต้องต่อสู้กับความว่างเปล่าและความรู้สึกไร้คุณค่าในชีวิตประจำวัน

เมื่อพิจารณาในบริบททางสังคม ปัญหาการฆ่าตัวตายเป็นประเด็นสำคัญที่ได้รับความสนใจทั้งในระดับโลกและในประเทศไทย ข้อมูลขององค์การอนามัยโลก (WHO, 2025) ระบุว่า การฆ่าตัวตายคร่าชีวิตผู้คนมากกว่า 720,000 คนต่อปี และเป็นสาเหตุการเสียชีวิตลำดับที่สามในกลุ่มอายุ 15–29 ปี สำหรับประเทศไทย รายงานสถานการณ์ของกรมสุขภาพจิต ปีงบประมาณ 2566 ระบุจำนวนผู้เสียชีวิตจากการฆ่าตัวตาย 5,172 ราย หรือคิดเป็นอัตรา 7.94 ต่อแสนประชากร พร้อมทั้งนำเสนอปัจจัยเสี่ยงและแนวทางการป้องกันเชิงระบบอย่างเป็นทางการ (กรมสุขภาพจิต, 2567) ขณะเดียวกัน ประเทศไทยยังได้ดำเนิน “แผนป้องกันการฆ่าตัวตายระดับชาติถึงปี 2030” ซึ่งสอดคล้องกับแพ็คเกจ LIVE LIFE ขององค์การอนามัยโลก สะท้อนให้เห็นถึงความตระหนักและความจริงจังในการรับมือกับปัญหาดังกล่าว (WHO, 2024)

ในเชิงทฤษฎี วรรณกรรมมักถูกมองว่าเป็น “กระจกสะท้อนสังคม” และเป็นพื้นที่ในการสำรวจความหมายของการดำรงอยู่ของมนุษย์ แนวคิดนี้มีรากฐานจากการวิจารณ์วรรณกรรมสายคลาสสิก โดย Abrams เสนอว่าวรรณกรรมมีความสัมพันธ์ระหว่าง “โลก–ผู้สร้าง–ตัวบท–ผู้อ่าน” และสามารถสะท้อนพลังทางสังคมและจิตวิทยาของยุคสมัยได้อย่างลึกซึ้ง (Abrams, 1953) การอ่าน *Champagne Supernova* และการฆ่าตัวตายครั้งสุดท้ายของชาลี ภายใต้กรอบแนวคิดดังกล่าว จึงช่วยให้เห็นภาพความโดดเดี่ยวของคนเมือง ความเปราะบางของความสัมพันธ์ และการแสวงหาความหมายของชีวิตในสังคมไทยร่วมสมัยได้อย่างชัดเจน

นอกจากนี้ นวนิยายยังสะท้อนแนวโน้มของวรรณกรรมไทยร่วมสมัยที่ให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นทางสังคมและจิตวิทยาอย่างเข้มข้น มิได้ใช้โครงเรื่องเพื่อความบันเทิงเพียงอย่างเดียว หากแต่ใช้ “ตัวอักษร” เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความจริง ความเจ็บปวด และความหวังอันริบหรี่ของมนุษย์ พร้อมทั้งเปิดพื้นที่ให้ผู้อ่านได้สำรวจและตั้งคำถามต่อสภาพความเป็นจริงของสังคมไทยในปัจจุบัน

ในเชิงการวิจารณ์ นวนิยายเรื่องนี้มีความน่าสนใจในหลายมิติ ทั้งโครงเรื่องที่ดำเนินไปอย่างเรียบง่ายแต่ทรงพลัง การสร้างตัวละครที่มีความเป็นมนุษย์สมจริง ฉากและบทสนทนาที่ถ่ายทอดบรรยากาศของชีวิตเมืองหลวงได้อย่างชัดเจน ตลอดจนกลวิธีการเล่าที่ผสมผสานความสมจริงเข้ากับองค์ประกอบเหนือจริง เช่น การสื่อสารกับต้นไม้ หรือการเผชิญหน้ากับ “ชาลีอีกคนหนึ่ง” ซึ่งทำหน้าที่เป็นสัญลักษณ์ของการค้นหาตัวตนและความหมายของการดำรงอยู่

ดังนั้น การศึกษาวิจารณ์ Champagne Supernova และการฆ่าตัวตายครั้งสุดท้ายของชาลี จึงมิได้มุ่งเพียงการทำความเข้าใจคุณค่าทางวรรณศิลป์ หากยังมีเป้าหมายเพื่อแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับสังคมไทยร่วมสมัย โดยเฉพาะในประเด็นความโดดเดี่ยว ความเปราะบางของความสัมพันธ์ และปัญหาสุขภาพจิตซึ่งกำลังทวีความรุนแรงในปัจจุบัน การวิเคราะห์ครั้งนี้จะยึดองค์ประกอบของนวนิยาย 6 ประการ ได้แก่ โครงเรื่อง แก่นเรื่อง ตัวละคร ฉาก บทสนทนา และกลวิธีการแต่ง เพื่อชี้ให้เห็นถึงคุณค่าและความหมายเชิงสังคมที่ซ่อนอยู่ในงานวรรณกรรมร่วมสมัยเรื่องนี้อย่างรอบด้าน (WHO, 2024; 2025; กรมสุขภาพจิต, 2567; Abrams, 1953; CP All, 2567)

เนื้อเรื่องย่อ

ชาลีเป็นพนักงานออฟฟิศคนหนึ่งในกรุงเทพฯ ผู้ดำเนินชีวิตซ้ำซากราวกับเครื่องจักรที่ถูกตั้งโปรแกรมไว้ ตื่นนอนเวลาเดิม ขึ้นรถไฟฟ้าขบวนเดิม ทำงานในวันเดิม และกลับห้องพักในสภาพเดิม วงจรชีวิตเช่นนี้ดำเนินต่อเนื่องทุกวันโดยแทบไม่เปิดโอกาสให้เขาได้ตั้งคำถามกับการมีอยู่ของตนเอง ความสัมพันธ์กับจอย แฟนสาวที่คบหากันยาวนานถึงเจ็ดปี ลื่นสุดลงอย่างเงียบงัน ปราศจากดราม่าหรือความขัดแย้ง เหลือเพียงความอึดอัดที่ค่อย ๆ บั่นทอนความหมายของชีวิต จนความว่างเปล่ากลายเป็นสิ่งเดียวที่เขารู้ได้ชัดเจน นับจากวันนั้น ความคิดเรื่องการฆ่าตัวตายจึงเริ่มก่อตัวขึ้นในใจของเขา

ความพยายามครั้งแรกเกิดขึ้นจากการดื่มแอลกอฮอล์ควบคู่กับการกินยาแก้ปวดถึงหนึ่งร้อยเม็ด ทว่าเขาไม่ตาย มีเพียงร่างกายที่บอบช้ำและความกลัวที่ทิ้งร่องรอยไว้ ครั้งที่สอง ชาลีเลือกผูกคอตายในที่ทำงาน แขนงตัวอยู่นานกว่าสามชั่วโมง ก่อนจะถูกองครักษ์ เพื่อนร่วมงานชาวต่างชาติที่ทำงานดึกช่วยชีวิตไว้ได้ ชาลีรอดมาอีกครั้ง พร้อมรอยแดงรอบคอและชีวิตที่ยังต้องเดินต่อไป

ในการพยายามฆ่าตัวตายครั้งที่สาม เขาระโดดลงมาจากตาดฟ้าตึกสูงยี่สิบแปดชั้น แต่เมื่อลืมหูลืมตาขึ้นอีกครั้ง กลับพบว่าตนเองนอนอยู่บนพุ่มไม้โดยไม่มีบาดแผลใด ๆ ราวกับเหตุการณ์ทั้งหมดเป็นเพียงความฝัน ทุกครั้งที่เขาพยายามจากโลกนี้ไป โลกกลับผลักเขากลับมาอย่างไร้คำอธิบาย

ระหว่างการหลงทางในชีวิต ชาลีได้พบกับ “จอย” เด็กสาววัยสิบเจ็ดปีที่เขาจ้างให้อยู่เป็นเพื่อนในราคาครึ่งละสองพันห้าร้อยบาท ความสัมพันธ์นี้ไม่ใช่ความรัก หากเป็นเพียงการหลบหนีจากความเงียบงันที่กัดกินหัวใจของเขา ในเวลาเดียวกัน ชาลียังพบหนังสือนิยายเล่มหนึ่ง ซึ่งเขาไม่เคยเขียน แต่กลับใช้นามปากกา “ชาลี” เหมือนกับเขาเอง หนังสือเล่มนั้นถูกตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ที่ปิดตัวไปแล้ว และไม่มีใครรู้จักผู้เขียน

ความสงสัยนำพาให้ชาลีออกเดินทางเพื่อตามหาคำตอบ เขาออกจากกรุงเทพฯ มุ่งหน้าไปเชียงใหม่ ตามรอยบรรณาธิการ ผ่านบ้านร้างและผู้คนแปลกหน้า จนกระทั่งได้เบาะแสสุดท้ายที่พาเขาไปยังจังหวัดลำปาง ที่นั่น ชาลีซื้อรถคันแรกในชีวิต รถเรโนลต์ R9 สีเขียว และเรียนขับรถจากครูวัยหกสิบปี ด้วยความตั้งใจแน่วแน่ที่จะไปให้ถึงปลายทางที่รออยู่

เมื่อเดินทางถึงลำปางในยามเย็น เขาจอดรถใต้ต้นลำไย ถูกระเป่ากีตาร์ที่อ้อมคอมาให้มา ภายในกระเป่าไม่มีเครื่องดนตรี หากเป็นปืนเรมิงตันพร้อมกระสุนเพียงหนึ่งนัด ชาลีเดินเข้าไปในบ้านไม้หลังเล็กท่ามกลางลมเย็นและเสียงน้ำไหลแผ่วเบา ก่อนจะพบกับ “ชาลี” อีกคนหนึ่ง ชายผู้มีใบหน้าเหมือนเขาทุกประการ นั่งสูบบุหรี่และเขียนนิยายตอนจบอยู่ข้างโต๊ะ

ทั้งสองสนทนากันราวกับเพื่อนเก่าที่รู้จักกันมานาน พูดถึงความเจ็บปวด ความล้มเหลว และความหมายของการมีชีวิตอยู่ ชาลีผู้เขียนบอกว่า เขาไม่เคยคิดจะฆ่าตัวตาย ขณะที่ชาลีผู้เดินทางกลับเป็นฝ่ายที่พยายามมาแล้วถึงสี่ครั้ง ในที่สุด ชาลีหยิบปืนขึ้นมาเอ่ยเพียงว่า “ได้เวลาแล้ว” เสียงปืนดังขึ้นหนึ่งนัด โลกทั้งใบตกอยู่ในความเงียบงัน และชาลีก็จากไป

บทวิจารณ์นวนิยายเรื่อง Champagne Supernova และ การฆ่าตัวตายครั้งสุดท้ายของชาลี

Champagne Supernova และการฆ่าตัวตายครั้งสุดท้ายของชาลี เป็นนวนิยายที่ถ่ายทอดเรื่องราวชีวิตของชาลี ชายธรรมดาคนหนึ่งซึ่งทำงานเป็นมนุษย์เงินเดือนในสังคมเมืองร่วมสมัย เขาเป็นบุคคลประเภทที่อาจเลื่อนหายไปท่ามกลางพื้นที่ของสำนักงาน อยู่ในสภาวะกำกวมระหว่างการมีตัวตนและการไร้ตัวตน ภาวะดังกล่าวสะท้อนความแปลกแยกและการขาดความหมายในการดำรงอยู่ของมนุษย์เมืองได้อย่างชัดเจน ความคิดเรื่องการฆ่าตัวตายของชาลีปรากฏซ้ำอยู่ในกระแสความคิดของตัวละครอย่างต่อเนื่อง มิได้เกิดขึ้นเฉพาะในช่วงเวลาที่เขาเผชิญความเศร้าหรือความสูญเสีย หากแต่เป็นความคิดที่แฝงอยู่ในชีวิตประจำวัน สะท้อนความเปราะบางทางจิตใจที่ไม่ได้ผูกติดกับเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งโดยตรง

การเลิกรากับแฟนสาวจึงทำหน้าที่เป็นเพียงปัจจัยกระตุ้นทางอารมณ์ที่ซ้ำเติมสภาวะภายในของตัวละคร มากกว่าจะเป็นสาเหตุหลักของความคิดดังกล่าว ผู้เขียนนำเสนอเรื่องราวเหล่านี้ผ่านการดำเนินเรื่องที่ค่อยเป็นค่อยไป โดยให้ความสำคัญกับการสำรวจโลกภายในและสภาวะทางจิตใจของตัวละครเป็นหลัก ภาษาในการเล่าเรื่องเรียบง่าย ไม่ซับซ้อน แต่แฝงนัยเชิงสัญลักษณ์ ทำให้ผู้อ่านสามารถจินตนาการภาพเหตุการณ์และมีส่วนร่วมทางอารมณ์กับตัวละครได้อย่างลึกซึ้ง

ในการวิจารณ์นวนิยายเรื่อง Champagne Supernova และการฆ่าตัวตายครั้งสุดท้ายของชาลี ครั้งนี้ ผู้วิจารณ์จะใช้แนวทางทฤษฎีการวิจารณ์โครงเรื่องของนวนิยายใน 6 ด้าน ซึ่งเป็นแนวทางที่ได้รับการยอมรับในทางวรรณคดีศึกษา โดยสังเคราะห์จากแนวคิดของ เถกิง พันธุ์เถกิงอมร (2541) ที่เสนอการวิเคราะห์องค์ประกอบของนวนิยายในฐานะโครงสร้างที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ และแนวคิดของ ประคอง เจริญจิตรกรรม (2558) ที่เน้นการพิจารณานวนิยายในมิติของความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเนื้อหา และบริบททางสังคม การพิจารณาตามองค์ประกอบดังกล่าวช่วยให้เห็นความสัมพันธ์ของส่วนต่างๆ ภายในนวนิยาย และทำให้เข้าใจได้อย่างชัดเจนว่านวนิยายเรื่องนี้สะท้อนสภาพชีวิต สังคม และจิตใจของมนุษย์ร่วมสมัยอย่างไร

การวิจารณ์จะพิจารณาองค์ประกอบของนวนิยาย 6 ประการ ได้แก่ 1) ด้านโครงเรื่อง 2) ด้านแก่นเรื่อง 3) ด้านตัวละคร 4) ด้านฉาก 5) ด้านบทสนทนา และ 6) ด้านกลวิธีการแต่งเรื่อง

1. ด้านโครงเรื่อง

นวนิยายเรื่อง “Champagne Supernova และ การฆ่าตัวตายครั้งสุดท้ายของชาลี” เป็นนวนิยายที่สะท้อนการใช้ชีวิตซ้ำ ๆ เดิม ๆ ของชาลี ชายหนุ่มที่ใช้ชีวิตธรรมดาในเมืองกรุง พนักงานบริษัทที่ทำงานตำแหน่งเดิมมาแล้ว 8 ปี ไม่มีความตื่นเต้นใด ๆ ในชีวิต พยายามหาวิธีการฆ่าตัวตายแต่ไม่ตายสักที และไม่สามารถอธิบายได้ว่าทำไมตัวเขาไม่ตาย เขาเป็นคนประเภทไม่มีความสามารถพิเศษใด ๆ เป็นผู้ชายที่จืดชืดและการพยายามฆ่าตัวตายของชาลีในทุก ๆ ครั้ง นำไปสู่เรื่องราวต่าง ๆ ว่าในแต่ละครั้งชาลีเลือกใช้ชีวิตในการฆ่าตัวตาย ภายในเรื่องผู้เขียน เขียนนิยายเล่มนี้ได้ดีมาก เข้าใจง่าย มีเนื้อหาที่น่าติดตาม ในการวิจารณ์นวนิยายเรื่อง “Champagne Supernova และ การฆ่าตัวตายครั้งสุดท้ายของชาลี” วิจารณ์ตามโครงเรื่องของนวนิยายใน 6 ประเด็น ดังนี้

1.1 การเปิดเรื่อง นวนิยายเรื่อง “Champagne Supernova และ การฆ่าตัวตายครั้งสุดท้ายของชาลี” ผู้แต่งเปิดเรื่องมาโดยการบรรยายฉากความสูงของตึกสามชั้นคือความสูงที่ทำให้คนกลัวคำพูดของครูฝึก ร.ด. ที่ชาลีกำลังนึกถึงขณะที่เขากำลังทรงตัวอยู่ที่ขอบคานฟ้าชั้นยี่สิบแปด เพื่อให้ผู้อ่านได้รู้สึกว่าเขากำลังทำอะไรที่ชั้นยี่สิบแปดชวนให้ผู้อ่านได้ติดตามว่าการกระทำเช่นนี้ของชายหนุ่มเขากำลังทำอะไร ดังตัวอย่าง

“ความสูงของตึกสามชั้นคือความสูงที่ทำให้คนกลัวคำพูดของครูฝึก ร.ด. ที่ชาลีกำลังต่อแถวกระโดดหอสองอยู่ ไม่มีคำอธิบายเพิ่มเติม หรือทฤษฎีประกอบ เป็นเพียงประโยคบอกเล่าหนึ่งประโยคที่โดดเด่นจนยากจะระบุได้ว่าคือความเชื่อส่วนบุคคลหรือข้อเท็จจริง” (พิชา รัตนานคร, 2567: บทหน้า)

จากนั้นตัดภาพมาที่ชาลีตั้งใจขึ้นมาที่ชั้นยี่สิบแปดตั้งใจขึ้นมาเพื่อกระโดดตึก และเริ่มนับถอยหลังในใจเพื่อนำไปสู่การฆ่าตัวตายครั้งที่สามของตัวเอง ดังตัวอย่าง

ชาลีตั้งใจขึ้นมาเพื่อกระโดดตึก ชาลีพาตัวเองกลับมาที่ขอบคานฟ้าชั้นยี่สิบแปด และเริ่มนับถอยหลังในใจ 3... 2... 1... (พิชา รัตนานคร, 2567: บทหน้า)

1.2 การดำเนินเรื่อง การดำเนินเรื่องจะดำเนินเรื่องไปตามเวลา การวางแผนอย่างเป็นระเบียบชัดเจน ในช่วงแรกผู้เขียน เล่าถึงพื้นหลัง ความเป็นมาของชาลีเพื่อเป็นการค่อย ๆ เล่าถึงปมการพยายามฆ่าตัวตายของชาลี ในช่วงต่อมาเล่าถึงตัวละครในฐานะพนักงานออฟฟิศ มนุษย์เงินเดือน การใช้ชีวิตที่ธรรมดา ๆ จืดชืดที่สุด เล่าไปเรื่อย ๆ เกี่ยวกับการทำงานของชาลี การใช้ชีวิตเดิม ๆ ของชาลี และเล่าถึงสาเหตุการคิดฆ่าตัวตายของชาลีในแต่ละครั้ง ตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงครั้งสุดท้าย

1.3 ภาวะวิกฤต ภาวะวิกฤตภายในเรื่องมีอยู่หลายตอน ยกตัวอย่างเช่น ตอนที่จอยแฟนสาวของชาลีเก็บของทุกอย่างออกจากห้องไป เขาบอกเลิกกัน ทำให้ชาลีคิดอยากฆ่าตัวตาย ซึ่งเป็นการฆ่าตัวตายครั้งที่หนึ่งของชาลีเริ่มขึ้น

ชาลีถูกจอยบอกเลิกในคืนวันศุกร์ บอกเลิกที่ห้อง และจอยขนของออกจากห้องออกไปหมด แล้วที่นี้ก็ไม่เหลือร่องรอยของจอยอีก (พิชา รัตนานคร, 2567: 12)

ชาลีหยิบแอลกอฮอล์มาดื่ม พร้อมกับกรีนยาแก้ปวดเม็ดแรกออกมากิน เขาทำแบบนี้ไปเรื่อย ๆ จบครบ 100 เม็ด (พิชา รัตนานคร, 2567: 97)

ตอนที่ชาลีได้เจอกับขานนพี่ชายของเขาที่ไม่ได้สนิทกัน ขานนมาเพื่อขอต้นมะพร้าวทะเลทราย ซึ่งจอยแฟนเก่าของชาลีได้โทรไปหาขานนเพื่อขอมันคืน

“แฟนเก่าเราโทร.มาหาพี่”

“เธอขอให้พี่ช่วยมาคุยกับเราให้หน่อย เธออยากได้ต้นกระบองเพชรคืน”

“แล้วทำไมจอยไม่บอกผมเอง ทำไมต้องโทร.หาพี่”

“พี่ก็ถามเธอเหมือนกัน มีปัญหาอะไรกันหรือ”

“ไม่มี แค่เลิกกัน จอยย้ายออกไปแล้วเธอไม่ได้เฝ้ากระบองเพชรต้นนั้นไปด้วย”

“นั่นเราก็คืนเธอไปเรื่องจะได้จบ” “ไม่ครับ จอยไม่เอามันแล้ว”

“พี่ก็เพิ่งบอกว่าเธออยากได้คืน”

“นั่นพี่จะบอกเธอว่าเราอยากเก็บไว้ก็แล้วกัน” (พิชา รัตนานคร, 2567: 196-197)

1.4 การคลี่คลายเรื่อง เป็นขั้นตอนที่ดำเนินเรื่องจากการเกิดวิกฤตของเรื่อง หลังจากที่ซาลีจะไม่คืนต้นกระบองเพชรให้กับจอยแพนเก่า ซาลีก็กลับมาที่ห้องพร้อมกับมองต้นกระบองเพชรต้นนั้นที่อยู่หน้าโทรทัศน์ราวสามชั่วโมง และได้พูดคุยกับต้นมะพร้าวทะเลทรายต้นนั้นว่า

“คุณมะพร้าวทะเลทราย... อยู่ไหม” ไร้เสียงตอบรับ ไม่พูด ไม่จา

“ผมซาลีนะ มีเรื่องอยากจะคุยด้วยสักผมด้วยนะถ้าคุณพร้อม” การติดต่อกลับของมะพร้าวทะเลทรายเกิดขึ้นหลังจากนั้นสองวัน ดีสองของคืนวันเสาร์

“นายมีอะไรกับเราหรือ” เสียงมะพร้าวทะเลทรายดังขึ้น “คุณสบายดีไหม” ซาลีถาม

“ก็โอเคดีนะ คุณเปลี่ยนกระถางให้แล้ว รดน้ำตรงเวลา แดดส่องถึง สมบูรณ์พูนสุข”

“คุณชอบที่นี้ไหม” “ก็ไม่ได้ทุกซักร้อนอะไร” “จอยอยากให้คุณคืน” “จั้นหรือ”

“คุณอยากไปอยู่กับจอยไหม” “เธออยู่ที่ไหนตอนนี้” “ไม่รู้สิ ผมไม่ได้ติดต่อกับจอยตั้งนานแล้ว”

“แต่นานเพิ่งบอกว่าเธออยากให้ไปอยู่ด้วย”

“เธอบอกผ่านทางพี่ชายเรา” “นายมีพี่ชาย” “หนึ่งคน” “เราไม่รู้”

“แล้วคุณอยากอยู่ที่นี้ไหม หรืออยากไปอยู่กับจอย”

“พูดตามตรงนะ เราเฉย ๆ เราเป็นแค่ต้นกระบองเพชรไม่เรื่องมาก อยู่ที่ไหนก็ได้ตายที่เราจะไม่ตาย ธรรมชาติสร้างให้เราสนใจแค่นี้ แต่ในฐานะที่นายกำลังตั้งใจจะฆ่าตัวตาย ถ้าเราไปอยู่กับจอยก็น่าจะดีกว่ารีเปล่า” “คุณรู้”

“ก็แน่สิ นายกินยาฆ่าตัวตายต่อหน้าเรานี่ อย่าเข้าใจผิดอยู่กับนายก็โอเคดี เราก็คืนกับที่นี้ แต่ถ้าเราอยู่ที่นี้ก็จะกลายเป็นภาระนายเปล่า ๆ ไม่ใช่หรือ” “ผมขอโทษ”

“ไม่ต้องขอโทษหรอก เราก็แค่ไปอยู่กับจอย ทุกอย่างจะง่ายขึ้นสำหรับนาย”

“คุณจะอยู่กับจอยได้ใช่ไหม” “ไม่ต้องคิดมากนัก นั่นเป็นปัญหาของเรา ไม่ใช่ของนายสักหน่อย”

“ผมขอโทษนะ”

“ไม่ต้องขอโทษ ไม่มีอะไรนายต้องขอโทษเรา ให้นายโชคดีก็แล้วกัน” “คุณก็โชคดี”

เช้าวันจันทร์ ซาลีนำต้นกระบองเพชรต้นจิว ไปให้กับชานตามเวลานัด ก่อนที่บีเอ็มดับเบิลยูจะแล่นจากไปพร้อมกับต้นมะพร้าวทะเลทราย (พิชา รัตนานคร, 2567: 223-228)

1.5 การจบเรื่อง ผู้เขียนเล่าถึงการฆ่าตัวตายของซาลี ที่พยายามฆ่าตัวตายมาทั้งหมดแล้วสี่ครั้ง ครั้งแรกคือการกินยาพร้อมกับแอลกอฮอล์เพื่อหวังให้ตัวเองตาย แต่เขาไม่ตาย ครั้งที่สองคือพยายามผูกคอตายแต่ไม่ตาย ส่วนครั้งที่สามคือกระโดดตึกฆ่าตัวตายแต่เขาก็ยังไม่ตาย และครั้งสุดท้าย เขาเดินทางไปพบ

กับ “ชาลี” อีกคน ที่มีวิธีการฆ่าตัวตายคือ มีปืนหนึ่งกระบอกพร้อมกับกระสุนหนึ่งนัด ผู้เขียนไม่ได้บอกว่าใครตายซึ่งเป็นการทิ้งปริศนาให้กับผู้อ่านได้ขบคิด และเป็นการจบเรื่องแบบปลายเปิด

1.6 ความขัดแย้ง นวนิยายเรื่อง “Champagne Supernova และ การฆ่าตัวตายครั้งสุดท้ายของชาลี” มีการนำเสนอความขัดแย้งของตัวละคร ดังนี้

1) **ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์** เช่น ชาลีและชาวนที่ชายของเขา ไม่ค่อยสนิทกัน ไม่ใช่พี่น้องแบบร่วมทุกข์ร่วมสุข พ่อกับแม่แม่ก็เปรียบเทียบกับพี่ชายเสมอ ความสัมพันธ์ระหว่างชาลีกับชาวนเป็นเหมือนลูกคนเดียวสองคน ที่บังเอิญต้องมาใช้พ่อแม่ร่วมกันเท่านั้น ห่างเหินกันในแบบนั้น ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะความแตกต่างระหว่างสองพี่น้องที่แม่ จะถูกเลี้ยงดูมาด้วยกรอบเดียวกัน ชุดความคิดเดียวกันจากบ้าน หลังเดียวกัน แต่ผลลัพธ์ที่ได้กลับออกมาคนละเรื่องละราว (พิชา รัตนานคร, 2567: 15)

2) **ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับตนเอง** เช่น ชาลีสะดุ้งตื่นจากฝันแปลก ๆ และกำลังมึนงงกับเรื่องราวที่ผู้ตรวจหาเขาขึ้นจากห้วงนิทราไม่กี่ชั่วโมงหลังเข้านอน เขากำลังถูกตามล่าอยู่ในฉากที่เหมือนหนังขอมบัสต์เรื่อง เขาหันปากกระบอกปืนเข้าตัวเองแล้วก้มหน้าลงไปอมท่อเหล็กที่เย็น ทว่ากระสุนนัดสุดท้ายนั้นกลับฆ่าชาลีไม่ได้ เขาไม่ตายแม้ว่าทำยทอยถูกระเบิดจนแหลก ชาลียังไม่ตาย ไม่เจ็บ ไม่ปวด ไม่มีความรู้สึกใด ๆ และสิ่งที่ทำให้เขาคงใจมากที่สุดคือคำเฉลยเงาของพวกนั้น มันคือตัวเขาเอง ชาลีถูกตามล่าโดยฝูงของชาลี (พิชา รัตนานคร, 2567: 70-71)

2. ด้านแก่นเรื่อง

แก่นเรื่องของ นวนิยายเรื่อง “Champagne Supernova และ การฆ่าตัวตายครั้งสุดท้ายของชาลี” นำเสนอให้เห็นถึงการต่อสู้กับภาวะความสิ้นหวังในชีวิตของตัวละครตัวหนึ่งที่เป็นตัวแทนของมนุษย์ จนนำไปสู่การค้นหาทางออกที่ดีที่สุด คือ การฆ่าตัวตาย

3. ด้านตัวละคร

ชาลี พนักงานบริษัทธรรมดา ๆ ตำแหน่งพนักงานทำเอกสารฝ่ายขาย เขาพยายามฆ่าตัวตายมาทั้งหมดสี่ครั้ง เขาเป็นผู้ชายที่จิตใจดี ขนชั้นกลางไม่ค่อยมีอะไรตื่นเต้นเกี่ยวกับชีวิต

ชีวิตของชาลีมีมนุษย์เงินเดือนธรรมดา ๆ อายุงานแปดปี ทำงานในบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง มีพี่น้องสองคน ชาลีไม่เคยเป็นตัวของตัวเอง เขาดำรงชีวิตอยู่ด้วยการตามคนอื่น ไม่มีความมั่นใจในตัวเอง (พิชา รัตนานคร, 2567: 14)

ชาลี นักเขียนนิยาย อาศัยอยู่ที่อำเภอเล็ก ๆ ในจังหวัดลำปาง เป็นชาลีอีกคน ที่ชาลีตามหาเพื่อถามความจริงว่าใครคือชาลีตัวจริง ใครคือชาลีตัวปลอม

ชาลี... ไม่มีคำจำกัดความใดอื่นได้นอกจากนี้ ชาลีโดยไม่ต้องสงสัย ทุกสิ่งที่เขาส่งต่อไปยังสมอญยืนยันทันทีนั้นคือใบหน้าเดียวกับที่เขาเห็นในกระจกทุกครั้งเวลาแปรงฟัน หรือเดินผ่าน ไม่ใช่ใครอื่น และนี่อาจเป็นใครอื่น ลักษณะทางกายภาพครบถ้วนของความเป็นชาลี และยืนย่อนแสงอยู่บนพื้น หน้าบันใดมองมายังชาลีที่กำลังนั่งลูบแมวอยู่บนตัก วินาทีนั้นสรรพสิ่งหยุดนิ่ง คล้ายห้วงสุญญากาศของเวลา เสียงถูกดูดหายไปไม่มีเสียงใดเหลืออีกในบรรยากาศนั้นกระทั่งเสียง ลมหายใจ หรือเสียงเต้นของหัวใจ ทุกอย่างค้างกับที่ราวกับกำลัง มองภาพถ่ายที่เต็มไปด้วยเรื่องราว แสงเงา อารมณ์ และความรู้สึก ทุกอย่าง

ยกเว้นแค่การเคลื่อนไหวขยับ มองกันแบบนี้ไปชั่ววินาที สองชาลิมองกันอยู่เช่นนั้นราวกับถูกสาปให้ต้องนั่งค้าง (พิชา รัตนานคร, 2567: 337)

จอย แพนเก่าชาลี อดีตคนรักของชาลี ที่ทำงานที่บริษัทเดียวกัน แต่อยู่คนละแผนก เคยอาศัยอยู่ด้วยกันที่คอนโดของชาลี แต่เมื่อเลิกรักกันไปจอยก็ลาออกจากบริษัทและย้ายของออกจากคอนโดของชาลี

จอยทำงานอยู่บริษัทเดียวกับชาลี จอยทำแผนกการเงิน คบหากับชาลีเป็นเวลา 7 ปี อาศัยอยู่ด้วยกันที่คอนโด กินข้าวด้วยกัน กลับบ้านพร้อมกัน แต่กาลเวลาก็พาทั้งสองมาถึงจุดที่ต้องเลิกรักกัน (พิชา รัตนานคร, 2567: 20)

คมสัน เพื่อนที่ทำงานของชาลี เป็นคนอารมณ์ดี เฮฮา ชอบเข้าสังคม ในบริษัทคมสันถือว่าเป็นพนักงานขายที่ทำยอดได้ดีที่สุด

คมสันเป็นพนักงานขายรุ่นราวคราวเดียวกับชาลี พวกเขาสองคนทำงานด้วยกัน คมสันคือเพื่อนคนเดียวที่เป็นเพื่อนกับชาลี (พิชา รัตนานคร, 2567: 37)

ชานน พี่ชายของชาลี เป็นพี่ชายที่ชาลีไม่เคยสนิทกัน ไม่มีความหวังดีซึ่งกันและกัน

ชานน อายุห่างกันกับชาลีสามปี ไม่สนิทกันตั้งแต่จำความได้ แม้จะโตมาด้วยกัน เรียนโรงเรียนเดียวกัน แต่ก็เหมือนอยู่กันในโลกคนละใบ ไม่ใช่ไม่ถูกกันแค่ไม่สนิท ไม่ใช่พี่น้องแบบที่ร่วมทุกข์ร่วมสุข ด้วยกัน แลกเปลี่ยนความลับกัน แกล้งกัน ต่อยตีกัน ปรับทุกข์กัน เล่นเกมด้วยกัน ตั้งวงดนตรีด้วยกัน หรือกระทั่งกินเหล้าด้วยกัน ความสัมพันธ์ระหว่างชาลีกับชานนเป็นเหมือนลูกคนเดียวสองคน ที่บังเอิญต้องมาใช้พ่อแม่ร่วมกันเท่านั้น ห่างเหินกันในแบบนั้น ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะความแตกต่างระหว่างสองพี่น้องที่แม้จะถูกเลี้ยงดูมาด้วยกรอบเดียวกัน ชุดความคิดเดียวกันจากบ้าน หลังเดียวกัน แต่ผลลัพธ์ที่ได้กลับออกมาคนละเรื่องละราว (พิชา รัตนานคร, 2567: 15)

อังเดร ฝรั่งเศสชาวอเมริกันเชื้อสายรัสเซีย พนักงานบริษัทเดียวกับชาลี เขาทำตำแหน่งดูแลระบบเน็ตเวิร์กของบริษัทนี้ อังเดรพบกับชาลีตอนที่เขาแวนคอบในบริษัท และหลังจากนั้นเขาก็ได้พบกับชาลีบ่อย ๆ

อังเดรฝรั่งเศสชาวอเมริกันเชื้อสายรัสเซีย เข้ามาทำงานในประเทศไทยผ่านคนรู้จักที่เรียกว่าหน้านาย นับจากการฆ่าตัวตายครั้งที่สองของชาลีล้มเหลวชาลีก็พบกับอังเดรอีกหลายหน ราวกับกฎแรงดึงดูดหลังการได้รู้จักใครสักคนไม่ได้นัดหมาย แต่หากวันไหนที่ชาลีเลิกงานดึก อังเดรก็จะ บังเอิญเข้ามาทำงานพอดิบพอดี (พิชา รัตนานคร, 2567: 184)

4. ด้านฉาก

นวนิยายเรื่อง *Champagne Supernova* และการฆ่าตัวตายครั้งสุดท้ายของชาลี ให้ความสำคัญกับการสร้างฉากในฐานะองค์ประกอบที่มีได้ทำหน้าที่เป็นเพียงพื้นหลังของเหตุการณ์ หากแต่เป็นพื้นที่สะท้อนสภาวะภายใน ความคิด และอารมณ์ของตัวละครหลักอย่างชาลีอย่างแนบแน่น ฉากแต่ละฉากถูกออกแบบให้สัมพันธ์กับสภาวะทางจิตใจของตัวละครในช่วงเวลานั้น ๆ และช่วยขับเน้นประเด็นเรื่องความแปลกแยก ความว่างเปล่า และการแสวงหาความหมายของการดำรงอยู่

ฉากที่บรรยายถึงบริษัทที่ทำงานของชาลี

อาคารยี่สิบแปดชั้น ชาลีทำงานที่ชั้นเก้า ปีกซ้ายคือแผนกฝ่ายขาย ส่วนปีกขวา คือแผนกฝ่ายการเงิน ปีกขวาก็คือปีกซ้ายที่อยู่กันคนละด้านของชั้น กั้นกลาง ด้วยคอร์ทขนาดเล็ก ตู้กดน้ำ และเครื่องถ่ายเอกสาร นอกจากคนทำงานแล้วที่เหลือก็ไม่มีอะไรต่างกันเลย ถอดแบบกันมาอย่าง สมมาตรจนยากจะบอกได้ว่าฝั่งไหนลอกฝั่งไหน ไม่ว่าจะเป็ ฝั่งทางเดิน ฝั่งที่นั่ง บอร์ดประชาสัมพันธ์ กระทั่งรอยตำหนิข้างผนัง (พิชา รัตนานคร, 2567: 45)

ฉากที่บรรยายถึงบริษัทที่ทำงานของชาลีเป็นภาพแทนของระบบงานในสังคมเมืองร่วมสมัย อาคารสำนักงานสูงยี่สิบแปดชั้นที่มีการจัดผังพื้นที่อย่างสมมาตร ทั้งแผนกฝ่ายขายและแผนกการเงินที่ “ถอดแบบกันมาอย่างสมมาตรจนยากจะบอกได้ว่าฝั่งไหนลอกฝั่งไหน” (พิชา รัตนานคร, 2567: 45) สะท้อนความเป็นระบบซ้ำซากและไร้เอกลักษณ์ของชีวิตการทำงาน ฉากนี้สัมพันธ์โดยตรงกับความรู้สึกของชาลีที่มองตนเองเป็นเพียงฟันเฟืองหนึ่งในองค์กร ผู้คนในที่ทำงานจึงแทบไม่แตกต่างจากสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้สำนักงาน ความเป็นมนุษย์ถูกลดทอนเหลือเพียงบทบาทหน้าที่ ส่งผลให้ชาลีรู้สึกก้ำกึ่งระหว่างการมีตัวตนและการไร้ตัวตน อันเป็นพื้นฐานของความว่างเปล่าทางจิตใจที่นำไปสู่ความคิดเรื่องความตาย

ฉากห้องนอนของชาลี

ห้องขนาดสามสิบตารางเมตร ห้องนอนของเขาเป็นห้องเล็ก ๆ ที่กินพื้นที่หนึ่งในสามจากสามสิบตารางเมตรของทั้งหมด มันกว้างแค่พอวางเตียงหกฟุต หนึ่งหลังแล้วจะยังเหลือที่ว่างให้เดินเบียดได้อีกนิดหน่อย หัวเตียง เป็นผนังเปล่า ปลายเตียงเป็นตู้เสื้อผ้าแบบปิดอินที่ดีไซน์กลมกลืนไปกับเฟอร์นิเจอร์ชิ้นอื่นของห้อง นัยว่าได้มาจากซัพพลายเออร์ เจ้าเดียวกัน มันกลมมากกับห้อง ลายไม้สีอ่อนเข้ากับตัวเตียงและ โต๊ะเล็ก ด้านในจะมีเสื้อผ้าของเขาแขวนอยู่กระจัดกระจายบนราว ส่วนด้านนอกไม่มีอะไรให้มองนอกจากลวดลายของแผ่นไม้ที่จำลอง บนกระดานแปะแผ่นปาร์ติเกิลบอร์ดเพื่อให้ความรู้สึกของการทำมาจากไม้ ถัดจากตู้เป็นโต๊ะหนึ่งตัว จอยเคยใช้งานมันเป็นโต๊ะ เครื่องแต่งสำหรับแต่งหน้า แต่หลังการจากไปของเธอ มันถูกใช้ เป็นที่วางของสัพเพเหระที่ชาลียังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะไปอยู่ ตรงไหน บนนั้นเลยเป็นแผ่นดีวีดี กระเป๋า กล่องฮาร์ดแวร์อะไรสักอย่างที่ต้องเก็บไว้ใช้สำหรับการเคลมประกันหนึ่งปี ปีกเอกสารธนาคาร รายงานรายสามเดือนของกองทุนลดหย่อนภาษีใบเสร็จ (พิชา รัตนานคร, 2567: 165)

ในทำนองเดียวกัน ฉากห้องนอนของชาลี ซึ่งมีพื้นที่จำกัดและเต็มไปด้วยข้าวของที่ถูกจัดวางอย่างไร้ระเบียบหลังการจากไปของจอย สะท้อนสภาพจิตใจที่สับสนและไร้การจัดการของตัวละคร ห้องที่ควรเป็นพื้นที่พักผ่อนกลับกลายเป็นที่เก็บสะสมสิ่งของสัพเพเหระ เอกสาร และของใช้ที่ “ชาลียังตัดสินใจไม่ได้ว่าควรไปอยู่ตรงไหน” (พิชา รัตนานคร, 2567: 165) ลักษณะดังกล่าวสัมพันธ์กับภาวะลังเลและไม่สามารถตัดสินใจต่อชีวิตของชาลีได้อย่างชัดเจน ห้องนอนจึงมิได้เป็นพื้นที่ปลอดภัย หากแต่เป็นพื้นที่ที่ตอกย้ำความโดดเดี่ยวและความสูญเสียทางอารมณ์

ฉากตาดฟ้าของอาคารสำนักงานซึ่งเป็นสถานที่ที่ชาลีพยายามกระโดดตึกฆ่าตัวตายครั้งที่สาม

ชาลีเปิดประตูบานนั้นออกแล้วเดินขึ้นบันไดลิบเจ็ดชั้น ไปสู่ตาดฟ้า บันไดลิบเจ็ดชั้นสู่ความตาย... อย่างก้าวค้อยเป็นค้อยไป ไม่รีบร้อนแต่เหยียบลงไปแต่ละชั้น ด้วยความหนักแน่นมั่นคงทั้งลิบเจ็ดก้าวจนมาถึงประตูบานสุดท้าย ที่เปิดออกยังตาดฟ้า ลมเย็นของกรุงเทพมหานครที่สูงยี่สิบแปดชั้นพัดเข้ามา ต้อนรับมันเย็นชื่นสำหรับความตาย ชาลีฝายมือรับลมนั้นก็มีกลิ่นอ่อน ๆ ที่บอกไม่ถูกว่ามันคือความหอมหรือความเหม็น แต่ชาลี คุ่นเคยกับกลิ่นนี้ มันคือกลิ่นของกรุงเทพฯ (พิชา รัตนานคร, 2567: 232)

ฉากตาดฟ้าของอาคารสำนักงานซึ่งเป็นสถานที่ที่ชาลีพยายามกระโดดตึกฆ่าตัวตายครั้งที่สาม มีนัยเชิงสัญลักษณ์อย่างเด่นชัด การก้าวขึ้นบันได “ลิบเจ็ดชั้นสู่ความตาย” (พิชา รัตนานคร, 2567: 232) แสดงถึงการตัดสินใจที่ค่อยเป็นค่อยไปและความแน่วแน่ของตัวละคร ฉากนี้สะท้อนสภาวะจิตใจของชาลีที่ไม่ได้อยู่ในอารมณ์ฉุนเฉียวหรือสับสน หากแต่เป็นความว่างเปล่าและการยอมรับชะตากรรมอย่างสงบ ลมเย็นและกลิ่นของกรุงเทพฯ ที่ชาลีคุ้นเคย ยิ่งตอกย้ำว่าความตายสำหรับเขาไม่ได้เป็นสิ่งที่น่าหวาดกลัว หากเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเมืองที่เขาอาศัยอยู่มาโดยตลอด

ฉากที่บรรยายถึงสวนสัตว์เชียงใหม่

สวนสัตว์เชียงใหม่ในวันและเวลาที่ชาลีไปถึงนั้นเงียบเหงา นักท่องเที่ยวบางตาจนเกือบร้าง ไม่ครึกครื้นพลุกพล่านแต่ดูสงบสุขสมกับเป็นถิ่นที่อยู่ของสัตว์ป่า ชาลีเดินเวียนขวาไปตามเส้นทางเดินรอบสวนสัตว์ตามลำพัง ผ่านเหล่าสรรพสัตว์นานาชาติ โดยไม่ได้ให้ความสนใจต่อสัตว์ชนิดใดเป็นพิเศษ สัตว์ก็คือสัตว์ ลิงมีชีวิตร่วมโลกกับเขาที่อาจต้องการเวลาพักผ่อนอยู่ในห้องส่วนตัว โดยไม่ประสงค์ให้มีใครมาคอยต่อมมอง วันร้างนักท่องเที่ยวเช่นนี้อาจเป็นวันหยุดของพวกมัน ช่วงเวลาที่จะได้นอนเอกเขนก ทำตัวตามสบาย ไม่ต้องสนภาพลักษณ์การเป็นสัตว์ในสวนสัตว์ ให้ใครต้องผิดหวัง ลิงโตได้พักจากการเป็นเจ้าป่าผู้นำเกรงขาม เหลือสถานะเพียงการเป็นสัตว์ตระกูลแมวที่อยากจะนอนหงาย ผึ่งพุง เล่นกับกิ่งไม้ไหวลั่นวันไร้สาระ แต่ชาลีก็คิดว่านอกเวลางาน ไม่ว่าสิ่งมีชีวิตใดก็พึงมีเวลาส่วนตัวที่ไม่ควรถูกรบกวน (พิชา รัตนานคร, 2567: 318)

เมื่อเรื่องราวเคลื่อนย้ายออกจากกรุงเทพฯ ไปยังสวนสัตว์เชียงใหม่ ฉากดังกล่าวกลับมีบรรยากาศเงียบสงบและร้างผู้คน แตกต่างจากความอึดอัดของเมืองหลวง สวนสัตว์ในวันที่ไร้นักท่องเที่ยวเปิดพื้นที่ให้ชาลีได้ใคร่ครวญถึงการดำรงอยู่ของสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ ที่ “นอกเวลางาน ไม่ว่าสิ่งมีชีวิตใดก็พึงมีเวลาส่วนตัวที่ไม่ควรถูกรบกวน” (พิชา รัตนานคร, 2567: 318) ฉากนี้สะท้อนความคิดของชาลีที่เริ่มตั้งคำถามต่อบทบาทและหน้าที่ที่สังคมกำหนดให้มนุษย์ รวมถึงความปรารถนาอย่างเงียบ ๆ ที่จะหลีกเลี่ยงจากการถูกจ้องมองและคาดหวัง

ฉากที่บรรยายถึงบ้านของชาลีอีกคนที่จังหวัดลำปาง

บ้านไม้ยกสูง ด้านล่างเป็นลานดินที่มีสกอตเตอร์เวสป่าเอียงจอดอยู่หนึ่งคัน ชาลีเดินเข้าไปยังใต้ถุนนั้น และมองสำรวจมันอย่างพิถีพิถัน แก้วไม่รับแขกหนึ่งชุด ดีไซน์เรียบ ๆ จากผลงานของช่างฝีมือหมู่บ้านตั้งอยู่ใกล้เตี้ยเตี้ยเข้าชุด บนนั้นมีหนังสือสองสามเล่ม วางเรียงสั้นหนึ่งเล่มเป็นรวมคำจารึกของรพินทรนาถ ฐาคุร หนังสือที่เขาเคยเห็นตามร้านหนังสือแต่ไม่เคยคิดอ่าน กระทั่งต่อให้เป็น หนังสือเล่มเดียวที่มีในห้องน้ำยามปวดหนักก็ไม่เคยคิด จะอ่าน รพินทรนาถ ฐาคุร ถูกค้นหน้าด้วยใบจากแห้งกรอบแกรบ ที่นี้สงบและลมเย็น ธารน้ำไหลเรื่อยอีกฝั่งเป็นพงรกเรือ ของหญ้าและต้นไม้ที่ขึ้นสะเปะสะปะ มองตรงเลยลานใต้ถุนออกไป ก็เป็นต้นไม้ชาลีไม่รู้ว่ามันคือต้นอะไรบ้างแต่มันคือต้นไม้จำนวนมาก คละใบคละพันธ์ขึ้นอย่างตามใจชอบจนร่มรื่น และเงียบสงัดจน หากไม่นับเสียงเพลงที่ดังแว่วมาจากด้านบน จะยินเสียงลง ใบไม้ไหว เสียงนก เสียงไก่ และเสียงของสรรพสิ่ง (พิชา รัตนานคร, 2567: 334-335)

ท้ายที่สุด ฉากบ้านไม้ยกสูงของ “ชาลีอีกคนหนึ่ง” ที่จังหวัดลำปาง เป็นฉากที่มีความสำคัญเชิงสัญลักษณ์สูงสุด บ้านที่เงียบสงบ รายล้อมด้วยธรรมชาติ เสียงน้ำไหล เสียงใบไม้ และเสียงของสรรพสิ่งสร้างบรรยากาศที่ตรงกันข้ามกับชีวิตเมืองอย่างสิ้นเชิง ฉากนี้สัมพันธ์กับการเผชิญหน้าภายในจิตใจของชาลีเมื่อเขาต้องเผชิญกับตัวตนอีกด้านหนึ่งของตนเอง บ้านหลังนี้จึงมิได้เป็นเพียงสถานที่ทางกายภาพ หากแต่เป็นพื้นที่เชิงจิตวิญญาณที่เปิดโอกาสให้ชาลีทบทวนความหมายของชีวิต การมีอยู่ และการเลือกจบชีวิตของตนเอง

กล่าวโดยสรุป ฉากในนวนิยายเรื่องนี้ทำหน้าที่เป็นเครื่องมือสำคัญในการถ่ายทอดสภาวะภายในของตัวละครชาลี แต่ละฉากมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความคิด อารมณ์ และพัฒนาการทางจิตใจของตัวละคร ช่วยเสริมให้ประเด็นเรื่องความโดดเดี่ยว ความแปลกแยก และการแสวงหาความหมายของการดำรงอยู่ปรากฏอย่างชัดเจนและลุ่มลึกในเชิงวรรณศิลป์

5. ด้านบทสนทนา

การสร้างบทสนทนาเพื่อดำเนินเรื่อง เป็นการสร้างบทสนทนาเพื่อให้รายละเอียดของเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในเรื่อง และเพื่อเพิ่มอรรถรสในการอ่านของผู้อ่านให้เกิดความรู้สึกนึกคิด เข้าใจในตัวละคร เข้าใจ ในเนื้อเรื่องยิ่งขึ้น นวนิยายเรื่อง “Champagne Supernova และ การฆ่าตัวตายครั้งสุดท้ายของ ชาลี” ผู้เขียนได้ใช้บทสนทนาที่สื่อถึงอารมณ์ความคิด และทัศนคติของตัวละคร ทำให้ผู้อ่านเข้าใจและสนุกไปกับเรื่องราวมากขึ้น

จากเรื่องมีบทสนทนาที่แสดงออกถึงการแนะนำการฆ่าตัวตาย ดังบทสนทনারะหว่างชาลีกับอังเดร กล่าวว่

“ช่วงนี้คุณชาลียังฆ่าตัวตายอยู่ไหม” อังเดรถามขึ้นมาใน ตาเดินของชาลีที่กำลังครุ่นคิด
“ก็ไม่ค่อย” “ทำไม่ล่ะ” “ก็คราวที่แล้วมันไม่ตาย ก็เลยยังไม่ได้ทำอีก”
“แต่ยังไม่ได้เลิก” “ก็ยังไม่” “แล้วจะทำอีกเมื่อไหร่”
“ไม่รู้เหมือนกัน อาจจะรอให้รู้ก่อนว่าทำไมครั้งที่แล้วผมถึง ไม่ตาย ไม่งั้นก็เสียเที่ยวเปล่าๆ” “เจื่อนไม่แน่”

ชาลีส่ายหัว พลังถอยโคนที่ผูกเบี่ยงข้างหน้าเพื่อเปิดทาง อังเดรยิ้มให้คำตอบของชาลีก่อนจะดันเบี่ยงขึ้นมาบังคับ แลกกับเบี่ยงหน้าโคนได้หนึ่งตัว แลกกันหนึ่งต่อหนึ่ง แต่มันมีผล ให้หมากขาวของชาลีเสียกระบวนแบบที่เขาคาดไม่ถึง “ลองยิงตัวตายไหม” “ไม่มีปืน” “ถ้ามีปืนจะลองไหม” “ไม่รู้สิ” “ถ้ายิงถูกที่นั่นเดียวตายแน่นอน” “ก็น่าจะ แต่ผมยิงปืนไม่เป็น”

ไม่ยากหรอกมั้งคุณชาลี แค่เอาให้พอยิงตัวเองตายได้ ไม่ต้องเป็นถึงขั้นมีออซิฟรอก” “เจ็บนะ” “งั้นลองรมควันในรถไหม” “ไม่มีรถ” “ซื้อสักคันสิ”

“ไม่รู้จะกู้ผ่านหรือเปล่า มีหนี้ก้อนโตอยู่อีกก้อนยังไม่หมดเลยแล้วแถมซื้อมาก็ไม่รู้จะขับไปไหนด้วย” “ก็หารถมือสองสิ ราคาไม่แพงมาก” “ผมดูรถไม่เป็น”

“ไม่งั้นก็เช่ารถใหม่ละ เช่าวันนึง ไม่น่าจะมีปัญหา”

“ไม่ล่ะ รถเช่าเขามา คนอื่นเดือดร้อน” อังเดรเกาหัวให้กับข้อจำกัดของชาลี (พิชา รัตนานคร, 2567: 206-207)

จากเรื่องมีบทสนทนาที่แสดงออกถึงความห่วงใย ดังบทสนทনারะหว่างชาลีกับจอย เด็กสาววัย 17 ที่กล่าวว่า

“หน้าผมมีอะไรติดงั้นหรือ” ชาลีถามจอยขึ้นมา เด็กสาวกินเนื้อที่สุกแล้วเข้าไปสามชิ้น ก่อนจะถามกลับ “พี่โอเค” “ก็โอเค” ชาลีไม่รู้ว่โอเคในคำถามนั้นหมายถึงเนื้อย่าง น้ำจิ้มหรือว่าอะไร แต่หากกล่าวรวม ๆ แล้วเขาก็โอเคดี หมูกระทะ ร้านนี้ก็ด้วยเช่นกัน

“หนูว่าพี่ไม่โอเค” จอยแย้ง และคืบเนื้อให้ชาลี “ผมไม่โอเคอะไรหรือ”

“หนูจะไปรู้พี่หรือว่าพี่ไม่โอเคเรื่องอะไร หนูแค่ดูแลรู้สึกว่พี่กำลังไม่โอเค เหมือนคนคิดอะไรไม่ตกอยู่ตลอดเวลา จริง ๆ ก็ตั้งแต่ครั้งก่อนที่หนูเจอพี่แล้วละ”

“มันดูง่ายขนาดนั้นเลยหรือ” “พี่ไม่ได้ขับซ็อนอะไรขนาดนั้นหรอก มองก็เห็นแล้ว”

ชาลีส่องใบหน้าตัวเองกับกาน้ำชุปว่มันเห็นได้ชัดแจ้ง อย่างที่เด็กสาวว่ไว้ ไม่เห็นสแตนเลสแป้นคราบมันกว่า จะสะท่อนสิ่งใด เขาเห็นแค่เพียงใบหน้าโย้เย้นามธรรมนั้น

“แล้วพี่ไม่โอเคจริงหรือเปล่าล่ะ” แล้วกาน้ำชุปก็ถูกเด็กสาวหยิบขึ้นมาเทน้ำลงช่องน้ำชุปที่แห้งเหือด กระทะร้อนจัด พอโดนน้ำหยดลงไปก็เกิดเป็นควัน คลุ้งโขมงขึ้นมา จอยและผมสีควันบุหรืของ

เธอกลืนหายใจใน “อย่าฆ่าตัวตายล่ะ” จอยมองหน้าซาลีหลังจากควันจางลงไปแล้ว (การฆ่าตัวตายครั้งที่สามของซาลี, (พิชา รัตนานคร, 2567: 211)

6. กลวิธีในการแต่ง

ผู้เขียนเล่าเรื่องโดยใช้วิธีการเล่าเรื่องที่หลากหลายผ่านละครหลัก และตัวละครรองในเรื่อง การดำเนินเรื่องตัวละครมีความสำคัญอย่างมาก และความรู้สึกนึกคิดภายในใจของตัวละคร มีการใช้บทสนทนา ระหว่างตัวละครในการดำเนินเรื่อง มีทั้งเรื่องที่เหนือจินตนาการที่คนสามารถคุยกับต้นไม้ได้ เรื่องไสยศาสตร์ ผู้เขียน เขียนได้อย่างรัดกุม โคร่งเรื่อง ตัวละคร ฉาก และองค์ประกอบอื่น ๆ และในตอนสุดท้ายมีการคลี่คลาย ทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจ และเกิดความเพลิดเพลินในการอ่านมากยิ่งขึ้น

สรุป

นวนิยายเรื่อง *Champagne Supernova* และการฆ่าตัวตายครั้งสุดท้ายของซาลี ของพิชา รัตนานคร ถ่ายทอดภาพชีวิตของชายคนหนึ่งซึ่งดำรงอยู่ในความธรรมดาและความซ้ำซากของชีวิตมนุษย์เงินเดือน ซาลีไม่ได้เผชิญปัญหาเฉพาะหน้าที่รุนแรง หากแต่ค่อย ๆ ถูกความว่างเปล่า ความเบื่อหน่าย และการขาดความหมายในการดำรงอยู่กัดกร่อนจิตใจ จนนำไปสู่ความคิดและความพยายามฆ่าตัวตายซ้ำแล้วซ้ำเล่า นวนิยายจึงสะท้อนให้เห็นว่า วิกฤตทางจิตใจของมนุษย์มิได้เกิดจากเหตุการณ์รุนแรงเพียงอย่างเดียว หากอาจเกิดจากการสะสมของความรู้สึกไร้คุณค่าและความโดดเดี่ยวในชีวิตประจำวัน

นอกจากนี้ เรื่องราวยังชี้ให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัวหรือการมีคนที่ใกล้ชิด ไม่ได้หมายความว่า จะเป็นพื้นที่ปลอดภัยทางจิตใจสำหรับทุกคนเสมอไป ซาลีจึงกลายเป็นภาพแทนของคนธรรมดาในสังคมร่วมสมัยที่ต้องเผชิญกับความเปราะบางทางอารมณ์อย่างเงียบงัน นวนิยายเรื่องนี้จึงมิได้เสนอการฆ่าตัวตายในฐานะทางออก หากแต่ตั้งคำถามต่อสังคมและผู้อ่านถึงความหมายของการมีชีวิตอยู่ การรับฟัง และการมองเห็นความทุกข์ของมนุษย์ที่อาจซ่อนอยู่ภายใต้ความปกติธรรมดา

เอกสารอ้างอิง

กรมสุขภาพจิต. (2567). รายงานสถานการณ์การฆ่าตัวตายในประเทศไทย ปีงบประมาณ 2566. สืบค้นจาก

https://suicide.dmh.go.th/news/view.asp?id=92&utm_source=chatgpt.com

เถกิง พันธุ์เถกิงอมร. (2541). นวนิยายและเรื่องสั้น การศึกษาเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์. คณะมนุษยศาสตร์

และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสงขลา

ประคอง เจริญจิตรกรรม (2558). หลักการเขียนวิจารณ์วรรณกรรม. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พิชา รัตนานคร. (2566). CHAMPAGNE SUPERNOVA และการฆ่าตัวตายครั้งสุดท้ายของซาลี. สำนักพิมพ์ จงสว่าง.

อาทิตย์ ศรีจันทร์. (5 พฤษภาคม 2567). *Champagne supernova และการฆ่าตัวตายครั้งสุดท้ายของซาลี*: ความตายชนชั้นกลางและความเป็นเหตุเป็นผล. สืบค้นจาก

https://www.the101.world/champagne-supernova-and-charlies-final-suicide/?utm_source=chatgpt.com

Abrams, M. H. (1953). *The Mirror and the Lamp: Romantic Theory and the Critical Tradition*. Oxford University Press.

CP All. (2567). ประกาศผลรางวัล “เซเวนบุ๊คอวอร์ด” ครั้งที่ 21 ประจำปี 2567. สืบค้นจาก

<https://www.cpall.co.th/news/organization/21st-seven-book-awards-2024>

WHO. (2024, September 10). *Suicide prevention in Thailand: A whole-of-society approach*.

สืบค้นจาก https://www.who.int/news-room/feature-stories/detail/suicide-prevention-in-thailand--a-whole-of-society-approach?utm_source=chatgpt.com

WHO. (2025, March 25). *Suicide – Fact sheet (สถิติโลกและสาเหตุการตายในวัยรุ่น 15–29 ปี)*. สืบค้น

จาก https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/suicide?utm_source=chatgpt.com